

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις τῇ 19 Αυγούστου 1940

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Αριθμὸς φύλλου 254

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αναγκαστικοὶ Νόμοι

- A. N. 2501. Περί ἀντικαταστάσεως τῶν περὶ ἐφέσεως διατάξεων τῆς Ποινικῆς Δικονομίας 1
- A. N. 2502. Περί τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Νόμου 3713 περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας. 2
- Προτάγματα**
- Περί κυρώσεως συνταχθέντων ὑπὸ τοῦ Γ. Π. Β. Α. πινάκων ἀξιοματικῶν κατὰ τὸ ἔτος 1940. 3
- Περί ἐγκρίσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 6059/1940 πράξεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀθηναίων, περὶ ἐκποιήσεως λόγῳ συμβιβασμοῦ δημοτικῶν γηπέδων. 4

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

Αναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2501. 1940

Περί ἀντικαταστάσεως τῶν περὶ ἐφέσεως διατάξεων τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπαφασίσαιμεν καὶ διατάσσαιμεν:

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἄρθρα 406 καὶ 406 δις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, ὡς ἀντικατεστάθησαν διὰ τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ Νόμου 261 τοῦ 1914 καὶ ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ Νόμου 2236 τοῦ 1920 καὶ τῶν Νομ. Διαταγμάτων τῆς 17 Δεκεμβρίου 1925 καὶ 6 Νοεμβρίου 1926, ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἐξῆς:

Ἄρθρον 406.

1. Τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἐφέσεως ἐπιτρέπεται ἐναντίον τῶν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων τῶν δικαστηρίων τῶν πλημμελειοδικῶν εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις: ἐὰν δι' αὐτῶν κατεδικάσθῃ ὁ κατηγορούμενος: α') εἰς ποινὴν φυλακίσεως τριῶν μῆνῶν καὶ ἐπέκεινα· ἢ β') εἰς ποινὴν οἰανδήποτε συνεπαγομένην στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων ἢ τὴν ἀπὸ δημοσίας, δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ὑπηρεσίας ἐκπτώσιν ἢ ἀνικανότητα πρὸς ἀνάκτησιν αὐτῆς ἢ πρὸς ἀσκῆσιν τοῦ ἐπαγγέλματος· ἢ γ') εἰς ποινὴν οἰανδήποτε συνεπαγομένην τὴν ἐκτίσιν ἐτέρας ἀνασταλείσης ποινῆς ὑπερβαίνουσας τοὺς τρεῖς μῆνας ἢ συνεπιφερούσης τὰς ἀνωτέρω στέρησεις καὶ ἀνικανότητας· ἢ δ') εἰς οἰανδήποτε ἀποζημίωσιν καὶ χρηματικὴν ἱκανοποίησιν ὑπερβαίνουσιν ἐν συνόλῳ τὸ κατὰ τὴν πολιτικὴν δικονομίαν ὅριον ἀνεκλήτου τῶν ἀποφάσεων τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν.

2. Ἐφῆσις ἐπιτρέπεται ἐπίσης κατὰ τῆς ἀποφάσεως, δι' ἧς ἀπερρίσθη ἀνακοπὴ κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως ἀπαγγελλούσης τὰς ἐν § 1 ποινάς, στέρησεις καὶ ἀποζημιώσεις. Ἐὰν ἡ ἀπορριφθεῖσα ἀνακοπὴ ἡσκήθῃ ἐμπροθέσμως, διὰ τῆς ἐφέσεως κατὰ τῆς ἀπορριφθείσης τὴν ἀνακοπὴν ἀποφάσεως θεωρεῖται συνεκκαλουμένη καὶ ἡ ἐρήμην καταδικαστική.

3. Ἐφῆσις ἐπιτρέπεται ὡσαύτως καὶ κατὰ τῆς ἀποφάσεως,

δι' ἧς τὸ δικαστήριον, κηρύσσον ἑαυτὸ ἀναρμόδιον, παραπέμπει τὸν κατηγορούμενον εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τῶν κακουργιοδικῶν (ἄρθρ. 373 § 2).

Ἄρθρον 406α.

1. Ἐπὶ συρρέοντων ἐγκλημάτων διὰ τῆς αὐτῆς ἐκδικασθέντων ἀποφάσεως, διὰ τὸ ἐκκλητὸν ταύτης λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἐπιβληθεῖσα συνολικὴ ποινὴ· ἡ δὲ γενομένη ἐφεσις ἐκτείνεται εἰς πάντα τὰ συρρέοντα ἐγκλήματα. Ἐὰν τὰ συρρέοντα ἐγκλήματα ἐξεδικάσθησαν κεχωρισμένως ἐκδοθεισῶν πλειόνων ἀποφάσεων, ἡ δὲ συνολικὴ ποινὴ καθωρίσθη, πρὶν ἢ αὗται καταστῶσι πᾶσαι ἀμετάκλητοι, ἡ ποινὴ αὕτη λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸ ἐκκλητὸν τῆς προσδιορισάσης ταύτην ἀποφάσεως, ἀσκήσεως δ' ἐφέσεως κατ' αὐτῆς θεωροῦνται συνεκκληθεῖσαι καὶ ἐκ τῶν κατ' ἰδίαν ἀποφάσεων αἱ μὴ καταστῆσαι ἀμετάκλητοι, καὶ ἂν ἔτι ἀπηγγέλθῃσαν ἀνεκλήτως ἢ παρῆλθεν ἡ πρὸς ἐφῆσιν αὐτῶν προθεσμία.

2. Ἐπὶ συναφῶν ἐγκλημάτων ἡ ἐφεσις ἐκτείνεται εἰς ὅλα καὶ ὅταν δι' ἐν μόνον ἐκ τούτων ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρον 406β.

Ἐφῆσις ἐπιτρέπεται καὶ κατὰ τῆς ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως: α') εἰς τὸν εἰσαγγελέα τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ τὸν παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέα, β') εἰς τὸν κατηγορούμενον, ἀλλὰ μόνον, ἐὰν ἡθώσθη λόγῳ ἐμπράκτου μεταβολῆς ἢ διὰ παραγραφὴν μὴ πράγματι ἐπελθούσαν ἢ ἐὰν ἐκηρύχθῃ μὲν ἔνοχος, ἀπηλλῆλθῃ ὅμως τῆς ποινῆς ἐνεκα λόγου ἀποκλείοντος τὸν καταλογισμὸν (ἄρθρ. 86 ἐπ. Ποιν. Νόμου) καὶ γ') εἰς τὸν πολιτικῶς ἐνέγοντα μνηυτὴν ἢ ἐγκαλοῦντα, μόνον ἐὰν κατεδικάσθῃ εἰς ἀποζημίωσιν καὶ τὰ ἔξοδα (ἄρθρ. 86) ἢ ἐὰν ἀπερρίφθῃ ἡ ἀγωγή αὐτοῦ ὡς μὴ στηριζομένη εἰς τὸν νόμον.

Ἄρθρον 406γ.

1. Ἡ κατὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἐφεσις δύναται νὰ γίνη: α') παρὰ τοῦ καταδικασθέντος, β') τοῦ εἰσαγγελέως τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ τοῦ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέως καὶ γ') παρὰ τοῦ πολιτικῶς ἐνέγοντος, ἀλλὰ μόνον κατὰ τοῦ μέρους τῆς ἀποφάσεως, δι' οὗ ἐπεδικάσθη αὐτῷ ἀποζημίωσις καὶ χρηματικὴ ἱκανοποίησις, ἐὰν τὸ διὰ τῆς ἀγωγῆς αἰτούμενον ποσὸν ὑπερβαίῃ ἐν συνόλῳ τὸ κατὰ τὴν πολιτικὴν δικονομίαν ὅριον ἀνεκλήτου τῶν ἀποφάσεων τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ἢ δι' οὗ ἀπερρίφθῃ ἡ ἀγωγή αὐτοῦ ὡς μὴ στηριζομένη εἰς τὸν νόμον.

2. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως, δι' ἧς τὸ δικαστήριον, κηρύξαν ἑαυτὸ ἀναρμόδιον, παραπέμπει τὸν κατηγορούμενον εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον, δύνανται ν' ἀσκήσωσιν ἐφῆσιν ὁ κατηγορούμενος καὶ ὁ παρὰ πλημμελειοδικαίς εἰσαγγελεὺς.

Ἄρθρον 406δ.

1. Ὡς πρὸς τὸν τύπον καὶ τὴν προθεσμίαν τῆς ἐφέσεως, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 355. Ὁ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελεὺς ἔχει προθεσμίαν δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως.

2. Ὁ ἐκκαλὼν διάδικος ἐν τῇ περὶ ἐφέσεως ἐκθέσει ὀφείλει νὰ διορίσῃ ἀντίκλητον ἐκ τῶν ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ ἐκδόντος τῇ

ἐκκαλουμένην ἀπόφασιν πλημμελειοδικείου ἢ τοῦ κατ' ἔφεσιν δικάζοντος δικαστηρίου δικηγόρων, πρὸς δὲ δύνανται νὰ γίνωσι πᾶσαι αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὸν ἐκκαλοῦντα ἐπιδόσεις, πλὴν τῆς πρὸς συζήτησιν τῆς ἐφέσεως κλήσεως. Ὁφείλει ἐπίσης ἐν τῇ αὐτῇ ἐκθέσει νὰ δηλώσῃ τὴν κατοικίαν του μετ' ἀκριβοῦς ἐνδείξεως τῆς διευθύνσεως (πόλεως, χωρίου, ὁδοῦ, ἀριθμοῦ). Μὴ διορισθέντος ἀντικλήτου καὶ μὴ δηλωθείσης ἀκριβῶς τῆς κατοικίας ἡ ἀπόφασις ἐκτελεῖται ἀμέσως ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως, ἢ δ' ἔφεσις ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος.

* Ἀρθρον 406ε.

1. Ἡ ἔφεσις ἀπευθύνεται εἰς τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν συντιθέμενον ἐκ τριῶν δικαστῶν, τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ γραμματέως.

2. Μόνον ἡ ἐμπροθέτως καὶ προσηκόντως ἀσκηθεῖσα ἔφεσις ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἡ πρὸς ἀσκήσιν τῆς ἐφέσεως προθεσμία.

3. Ἐὰν διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως κατεγνώσθῃ φυλακίσις ἐξ μηνῶν καὶ ἐπέκεινα ἢ ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς διετέλῃ ἐν προφυλακίᾳ ἢ ἐὰν ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, κηρύττουσα τὸ δικαστήριον ἀναρμόδιον, παραπέμπῃ τὸν κατηγορούμενον εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον, τὸ ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου ἀσκουμένης ἐφέσεως ἀπὸκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικάζοντος δικαστηρίου πλημμελειοδικῶν, ἀποφαινομένου ἀμετακλήτως καὶ ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς ἀποφάσεως εἴτε αὐτεπαγγέλτως, εἴτε κατόπιν δηλώσεως τοῦ κατηγορουμένου ὅτι θέλει ἀσκήσῃ ἔφεσιν. Τὸ δικαστήριον δύναται ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νὰ ἐξαρτήσῃ τὸ ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἐφέσεως καὶ ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ ἐκκαλοῦντος καταβολῆς χρηματικῆς ἐγγυήσεως, μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῇ τὰς 100.000 δραχμῶν καὶ διαπομένης ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 241—244, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως. Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 238 ἐδάφ. 2 ἐφαρμόζεται καὶ ἐν προκειμένῳ. Ἡ ἐγγύησις δίδεται διὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἐκκαλοῦντος κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἐφέσεως καὶ τὴν ὑποβολὴν αὐτοῦ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐφετείου. Τὸ ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα ὡς πρὸς τὰς παρεπομένους στερήσεις δικαιωμάτων καὶ ἐκπτώσεις ἐπέρχεται πάντοτε, μὴ ἐξαρτώμενον ἐκ τῆς κρίσεως τοῦ δικαστηρίου.

4. Αἱ διατάξεις τῶν §§ 2 καὶ 3 ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν ἡσκηθῇ ἔφεσις ὑπὲρ τοῦ καταδικασθέντος ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως.

5. Ἡ κατὰ τοῦ καταδικασθέντος, ὡς καὶ ἡ ἐναντίον ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως ἔφεσις τοῦ εἰσαγγελέως πλημμελειοδικῶν ἢ ἐφετῶν δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως.

6. Ἡ ἔφεσις κατὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ ἐγκλήματι καταληφθέντι ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ (ἀριθ. 367) δὲν ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν.

* Ἀρθρον 206στ'.

1. Τὴν περὶ ἐφέσεως ἔκθεσιν μετὰ τῶν λοιπῶν ἐγγράφων ὀφείλει νὰ πέμψῃ ὁ γραμματεὺς καὶ ἐντὸς τριῶν τῶν πολὺ ἡμερῶν εἰς τὸν ἀρμόδιον παρ' ἐφέτας εἰσαγγελέα, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποιῇ προστήμιου τοῦλάχιστον 100 δραχμῶν καὶ ἐν ὑποτροπῇ προσωρινῆς παύσεως. Ὁ εἰσαγγελεὺς διατάσσει τὴν μεταγωγὴν τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὰς φυλακὰς τῆς ἑδρας τοῦ δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, ἐὰν κοατῇται ἀλλοιῶς. Μεθ' ὃ κλητεύει ἐμπροθέτως (ἀρθρα 145, 146 καὶ 163) εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ ὀρισθεῖσαν δικάσιμον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν τὸν ἐκκαλοῦντα καὶ πάντας τοὺς λοιποὺς κατὰ τὴν πρωτόδικον δίκην παραστάντας διαδίκους, ἐπὶ δὲ τὸν παθόντα, τὸν μηνυτὴν καὶ δύο τοῦλάχιστον μάρτυρας, τοὺς οὐσιωδεστέρους ἐκ τῶν κατὰ τὴν πρωτόδικον δίκην ἐξετασθέντων. δύναται δὲ νὰ καλέσῃ καὶ νέους μάρτυρας, μὴ ἐξετασθέντας ἐν τῷ πρωτοδικῷ δικαστηρίῳ. Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 166 ἐφαρμόζεται καὶ ἐνταῦθα.

2. Ἡ ἐπίδοσις τῆς πρὸς τὸν ἐκκαλοῦντα κλήσεως γίνεται συμφώνως πρὸς τὰ ἀρθρα 145 καὶ 146. Ἄν δὲν εὑρεθῇ ἐν τῇ διὰ τῆς ἐφέσεως δηλωθείσῃ κατοικίᾳ ὁ ἐκκαλῶν, οὐδὲ συν-οικὸς ἢ ὑπηρέτης, ἢ ἂν ἡ δηλωθεῖσα κατοικία εἶναι ψευδής, κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον βεβαίωσιν τοῦ ἐπιβιδόντος, ἡ κλήσις

ἐπιδίδεται εἰς τε τὸν γραμματέα τῶν πρωτοδικῶν τῆς περιφέρειας, ἐν ἣ ἡ δηλωθεῖσα κατοικία, καὶ εἰς τὸν παραστάντα κατὰ τὴν πρωτόδικον συζήτησιν συνήγορον τοῦ ἐκκαλοῦντος, ἂν παρέστη τοιοῦτος. Γενομένης εἰς ἐκάτερον τούτων τῆς ἐπιδόσεως εἰς διάφορον χρόνον, ἡ πρὸς ἐμφάνισιν κατὰ τὰ ἀρθρα 145 καὶ 163 προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς τελευταίας κατὰ χρόνον ἐπιδόσεως. Ὁ πρὸς δὲν ἡ ἐπίδοσις γραμματεὺς ὀφείλει νὰ τηρῇ βιβλίον κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν ἐπωνύμου, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀναγράφει ἅμα τῇ ἐπιδόσει τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ καλουμένου, τὴν κατοικίαν, τὴν δικάσιμον, εἰς ἣν καλεῖται, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως.

* Ἀρθρον 406ζ'.

1. Ἐὰν ὁ ἐκκαλῶν δὲν ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως, καὶ δὲν ἐπιτραπῇ κατὰ τὴν § 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἢ διὰ συνηγόρου παράστασις αὐτοῦ, ἡ ἔφεσις ἀπορρίπτεται ὡς ἀνυποστήρικτος, ἐπικυροῦται ἡ ἐκκληθεῖσα ἀπόφασις καὶ διατάσσεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐφετείου ἡ κατάπτωσις τῆς κατὰ τὸ ἀρθ. 406ε § 3 δοθείσης ἐγγυήσεως. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται ἀνακοπὴ ἐντὸς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν, μὴ παρεκτεινομένης λόγῳ ἀποστάσεως, ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 406στ' § 2 ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως, διὰ τοὺς ἐν ἀρθρῳ 338 λόγους. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 338, 339 καὶ 340. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, γενομένης δεκτικῆς τῆς ἀνακοπῆς, προβαίνει τὸ δικαστήριον ἀμέσως ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως. Ἐὰν δ' ἤθελε θεωρήσῃ μὴ ἐπαρκῆ τὰ ὑπάρχοντα ἀποδεικτικὰ μέσα καὶ ἀναβάλῃ τὴν ἐκδίκασιν, ὀρίζει διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τὴν νέαν δικάσιμον οὐχὶ πέραν τῶν εἰκοσιν ἡμερῶν, καθ' ἣν ὁ κατηγορούμενος, ὁ πολιτικῶς ἐνάγων καὶ οἱ παρόντες μάρτυρες ὀφείλουσι νὰ ἐμφανισθῶσιν αὐτόκλητοι. Ἐὰν κατὰ τὴν νέαν δικάσιμον δὲν ἐμφανισθῇ ὁ ἐκκαλῶν, ἡ ἔφεσις ἀπορρίπτεται ὡς ἀνυποστήρικτος, ἐν οὐδεμίᾳ πλέον περιπτώσει ἐπι-τρεπομένης εἰς αὐτὸν ἀνακοπῆς.

2. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ δι' εἰδικῶς ἡτιολογημένης ἀποφάσεώς του τὴν διὰ συνηγόρου, εἰδικὴν ἔχοντος πληρεξουσιότητα, ἐμπροσώπῃσιν τοῦ ἀπολειπομένου ἐκκαλοῦντος, ἐὰν πεισθῇ ὅτι οὗτος ἐξ ἀνωτέρας βίας ἢ ἄλλων ἀνυπερβλήτων αἰτίων δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως, ὅτε θεωρεῖται ὁ ἐκκαλῶν ὡς κατ' ἀντιμωλίαν δικαζόμενος.

3. Ἡ ἀπόρριψις τῆς ἐφέσεως τοῦ ἀπολειπομένου ἐκκαλοῦντος δὲν κωλύει τὴν κατὰ τὸ ἐπόμενον ἀρθρον συζήτησιν ὡς πρὸς τὴν ἔφεσιν ἄλλου διαδίκου ἐμφανισθέντος ἢ τοῦ εἰσαγγελέως.

* Ἀρθρον 406η.

1. Ἐὰν ὁ ἐκκαλῶν ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ συνηγόρου (ὅταν τοῦτο ἐπιτραπῇ κατὰ τὴν § 2 τοῦ ἀρθροῦ 406ζ'), ἡ συζήτησις ἄρχεται ἀναπτύσσοντος τοῦ εἰσαγγελέως συνοπτικῶς τὴν περὶ ἐφέσεως ἔκθεσιν. Ἐκτὸς τῶν κλητευθέντων μαρτύρων, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἐξετάσῃ καὶ ἄλλους μάρτυρας, ἐὰν παρευρίσκωνται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ κατ' αἴτησιν τοῦ εἰσαγγελέως ἢ τινος τῶν διαδίκων ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀναγιγνώσκονται καὶ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τὰ πρακτικὰ τῆς πρωτοβαθμίου δίκης, τὰ περιέχοντα τὰς καταθέσεις τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων, αἱ ἐν τῇ προδικασίᾳ ληφθεῖσαι ἐνοχοὶ καταθέσεις καὶ αἱ ἀνώμοτοι τοιαῦται, εἰς ἃς οἱ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐξετασθέντες μάρτυρες ἀνεφέρθησαν. αἱ ἐκθέσεις αὐτοψίας καὶ πραγματογνωμοσύνης καὶ πᾶσαι αἱ ἐκθέσεις τῶν δημοσίων ἀρχῶν, ὡς καὶ τὰ ἐν ἀρθρῷ 393 ἐγγράφα. Κατὰ τὰ λοιπὰ γίνεται ἡ συζήτησις συμφώνως πρὸς τὰ ἀρθρα 374, 375, 377, 378—400 καὶ 402, τῆς ὑποαποτίσεως τοῦ κατηγορουμένου ἐχρυστῆς πάντοτε τὸν λόγον τελευταίας. Τὴ περὶ πολιτικῶν ἀπαιτήσεων κεφάλαιον τῆς ἐκκαλουμένης ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου ἢ τοῦ εἰσαγγελέως ἀποφάσεως ἐξετάζεται ὑπὸ τοῦ ἐφετείου, καὶ ἂν δὲν παρίσταται ὁ πολιτικῶς ἐνάγων.

2. Τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον ἔχει ἐξουσίαν νὰ κρίνῃ ἐπ' ἐκείνῳ μόνον τῶν μερῶν τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως, εἰς ἃ ἀναφέρονται οἱ ὑπὸ τοῦ ἐκκαλοῦντος προβληθέντες λόγοι ἐφέσεως.

3. Τὸ ἐφετεῖον δὲν δύναται νὰ καταστήτῃ χεῖρονα τὴν θέ-

σιν τοῦ ἐγκαλοῦντος διαδίκου ἢ τοῦ καταδικασθέντος, ὅταν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκκαλῇ ὁ εἰσαγγελεύς, οὐδὲ ν' ἀνακαλέσῃ εὐεργετήματα παρασχεθέντα ὑπὸ τῆς ἐκκληθείσης ἀποφάσεως. Δὲν κωλύεται ὅμως νὰ ἐπιβάλῃ παρεπομένην ποινὴν, ἐν παραδρομῇς ὑπ' αὐτῆς μὴ ἀπαγγελλομένην, καίπερ ἐπιβλητέα ὑποχρεωτικῶς κατὰ νόμον.

4. Ἐὰν ἡ ἔφεσις ἡσκήθῃ δι' ἀναρμοδιότητα, κριθῇ δὲ παρὰ τοῦ δικαστηρίου βλάβη, τὸ ἐφετεῖον δικάζει κατ' οὐσίαν τὴν ὑπόθεσιν, ἐὰν ὑπάρχηται εἰς τὴν κατ' ὕλην ἀρμοδιότητα αὐτοῦ ἢ ἄλλου κατωτέρου δικαστηρίου, ἄλλως παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον.

5. Ἐὰν ἐν τῇ πρωτόδικῃ ἀποφάσει ἢ τῇ ἐπ' ἀκροατηρίου πρωτοβάθμιῳ διαδικασίᾳ ἔλαβε χώραν ἀκυρότης τις, τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον ἀκυροῖ τὴν ἐκκαλουμένην ἀπόφασιν καὶ δικάζει κατ' οὐσίαν τὴν ὑπόθεσιν.

6. Ἐὰν γίνῃ δευτὴ ἡ ἔφεσις τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος κατὰ τῆς ἀποφάσεως, δι' ἧς ἀπερρίφθη ἡ πολιτικὴ ἀγωγή ὡς μὴ στηριζομένη εἰς τὸν νόμον, τὸ ἐφετεῖον παραπέμπει ταύτην εἰς τὸ ἀρμόδιον πολιτικὸν δικαστήριον.

Ἄρθρον 406^ο.

1. Τὸ δικαστήριον διὰ τῆς ἐπὶ τῆς ἐφέσεως ἀποφάσεως ἀποφαίνεται συνάμα περὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 406^ε δοθείσης ἐγγυήσεως, ἐὰν δὲν συντρέχῃ περίπτωσις κατωτέρως αὐτῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 238 § 2, 242, 406^ε.

2. Ἐὰν ὁ ἐκκαλὼν, καταδικασθεὶς, δὲν εἶναι παρὼν κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν, τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐφετείου, προσκαλεῖται ὑπὸ τοῦ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέως, εἴτε αὐτὸς οὕτως εἴτε διὰ τοῦ ἀντικλήτου του, ὅπως ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ ἐν τῇ προσκλήσει ὀριζομένου εἰσαγγελέως καὶ ὑποβάλῃ ἑαυτὸν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως. Ἐὰν δὲν ἐμφανισθῇ, ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 406^ε § 3 δοθείσα ἐγγύησις καταπίπτει δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐφετείου, κλητεῦμένου ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ παρασχόντος τὴν ἐγγύησιν, ἐκτὸς ἐὰν αὕτη κατέπεσεν ἤδη κατὰ τὸ ἄρθρον 406^ε § 1.)

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 3998 τοῦ 1929 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 5. 1. Κατὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπιτρέπεται ἔφεσις εἰς τὸν κατηγορούμενον, τὸν εἰσαγγελέα τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ τὸν παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέα, ἐὰν δι' αὐτῆς ἐπεβλήθῃ ποινὴ φυλακίσεως ὑπερβαίνουσης τὸν μῆνα ἢ χρηματικὴ ὑπὲρ τὰς 1000 δραχμάς, ἢ ποινὴ οἰαδήποτε συνεπαγομένη στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων ἢ ἀνικανότητα πρὸς ἄσκησιν ἐπαγγέλματος ἢ ποινὴ οἰαδήποτε συνεπαγομένη τὴν ἐκτίσιν ἀνασταλείσης ποινῆς ὑπερβαίνουσης τὸν μῆνα κλπ. ἢ ἀπαγγελλούσης τὰς ἀνωτέρω στέρσεις καὶ ἀνικανότητας ἢ ἐὰν δι' αὐτῆς ἐπεδικάσθῃ οἰαδήποτε ἀποζημίωσις καὶ χρηματικὴ ἱκανοποίησις, αἵτινες ὑπερβαίνουν ἐν συνόλῳ τὰς 4000 δραχμῶν.

2. Ἐφεσις ἐπιτρέπεται ἐπίσης κατὰ τῆς ἀποφάσεως, δι' ἧς ἀπερρίφθη ἀνακοπὴ κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως ἀπαγγελλούσης τὰς ἐν § 1 ποινάς, στέρσεις καὶ ἀποζημιώσεις ἐφαρμοζομένης καὶ κατὰ τὰ λοιπὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 406 § 2 τῆς Ποιν. Δικονομίας.

3. Ἐἰς τὰς ἐν ταῖς §§ 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου περιπτώσεις ἐπιτρέπεται ἔφεσις καὶ εἰς τὸν πολιτικῶς ἐνάγοντα, ἀλλὰ μόνον κατὰ τοῦ μέρους τῆς ἀποφάσεως, δι' οὗ ἐπεδικάσθη αὐτῷ ἀποζημίωσις καὶ χρηματικὴ ἱκανοποίησις, ἐὰν τὸ διὰ τῆς ἀγωγῆς αἰτούμενον ὑπερβαίῃ ἐν συνόλῳ τὰς 4000 δραχμῶν ἢ δι' οὗ ἀπερρίφθη ἡ ἀγωγή αὐτοῦ ὡς μὴ στηριζομένη εἰς τὸν νόμον.

4. Ἐφεσις ἐπιτρέπεται καὶ κατὰ τῆς ὁθωοτικῆς ἀποφάσεως: α') εἰς τὸν εἰσαγγελέα τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ τὸν παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέα, β') εἰς τὸν κατηγορούμενον, ἀλλὰ μόνον ἐὰν ἡθωώθῃ λόγῳ ἐμπράκτου μετανοίας ἢ διὰ παραγραφὴν μὴ πράγματι ἐπελθοῦσαν ἢ ἐὰν ἐκηρύχθῃ μὲν ἔνοχος, ἀπηλλάχῃ ὅμως τῆς ποινῆς ἔνεκα λόγου ἀποκλείοντος τὸν καταλογισμὸν (ἄρθρ. 86 ἐπ. Ποιν. Νόμου) καὶ γ) εἰς τὸν πολιτικῶς ἐνάγοντα μηνυτὴν ἢ ἐγκαλοῦντα, μόνον ἐὰν κατε-

δικάσθῃ εἰς ἀποζημίωσιν καὶ τὰ ἔξοδα (ἄρθρ. 86), ἢ ἐὰν ἀπερρίφθῃ ἡ ἀγωγή αὐτοῦ ὡς μὴ στηριζομένη εἰς τὸν νόμον.

5. Ἡ ἔφεσις εἰσάγεται πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 355 καὶ 406^δ τῆς Ποινικῆς Δικονομίας. Ὡς πρὸς τὸ ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἐφέσεως καὶ τὴν ἐκδίκασιν αὐτῆς ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 406^ε, 406^{στ}, 406^ζ, 406^η καὶ 406^θ τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.»

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ ἄρθρον 406^{τρίς} τῆς Ποινικῆς Δικονομίας λαμβάνει τὸν ἀριθμὸν 406^ι.

2. Καταργοῦνται: α') τὰ ἄρθρα 2, 3, 4, 8, 9 τοῦ Νομοῦ Διαιτ. τῆς 17 Δεκεμβρίου 1925 κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 4213 τοῦ 1929, τὰ ἄρθρα 2, 3, 4 τοῦ Νομ. Διαιτ. τῆς 21 Σεπτεμβρίου 1926, ὡς διωρθώθησαν διὰ τοῦ Νομ. Διαιτ. τῆς 6 Νοεμβρίου 1926, κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 4215 τοῦ 1929 καὶ γ') πᾶσα ἄλλη εἰδικὴ διατάξις ἀναγομένη εἰς τὰ θέματα τοῦ παρόντος νόμου.

3. Αἱ περὶ ἐφέσεως εἰδικαὶ διατάξεις τῶν νόμων περὶ ζωολοπῆς, λαθρεμπορίας, μονοπωλίου ναρκωτικῶν, προστασίας τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος καὶ τοῦ ἐθνικοῦ νομισμάτος, ὡς καὶ τοῦ νόμου περὶ ἀμέσου ἐκδικάσεως πλημμελημάτων ἐπ' αὐτοφώρῳ διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρον 4.

Μεταβατικὴ διατάξις.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ αἱ δι' ἐφέσεως προσβαλλόμεναι ἀποφάσεις ἐξεδίδθησαν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Ἀλλ' αἱ πρὸ ταύτης ἀσκηθεῖσαι ἐφέσεις διέπονται ὑπὸ τῶν προϋφισταμένων διατάξεων.

Ἐν Τροίῳ τῇ 14 Αὐγούστου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΓ. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΝΗΣ, Γ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, ΗΛ. ΚΡΙΜΠΑΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, Σ. ΠΟΥΛΥΖΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, Π. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, ΑΡ. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Χ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΤΖΙΦΟΣ, Μ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Αὐγούστου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΑΓΓ. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(2)

Ἀναγγ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2502. 1940

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Νόμου 3713 περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Νόμου 3713 περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ὡς τροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4210, τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ὁ Πρόεδρος, διὰ διατάξεως ἐπὶ τῆς αἰτήσεως προσφυγῆς γραφομένης, διορίζει εἰσηγητὴν ἓνα τῶν συμβούλων ἢ παρέδρων τοῦ τμήματος καὶ ἡμέραν πρὸς συζήτησιν, μὴ ἀπέχουσαν περισσώτερον τοῦ μηνὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας περιελεύσεως τῆς προσφυγῆς. Ἐν περιπτώσει κωλύματος τοῦ εἰσηγητοῦ ὁ Πρόεδρος δύναται ν' ἀντικαταστήσῃ αὐτὸν προφορικῶς δι' ἑτέρον.»

"Αρθρον 2.

Η παρ. 1 του άρθρου 32 του αὐτοῦ Νόμου 3713 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

«Ὁ ὑπάλληλος καλεῖται, ἐντολῇ τοῦ Προέδρου, διὰ κλησεως ἐπιδιωκόμενης αὐτῷ διὰ κλητῆρος τοῦ Συμβουλίου ἢ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, δέκα τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου. Εἰδοποιεῖται δὲ περὶ τῆς ἡμέρας ταύτης διοικητικῶς τὸ Ὑπουργεῖον, εἰς ὃ ἀνήκει τὸ ἐκδόν τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν Συμβούλιον, ἵνα πέμψῃ πᾶν σχετικὸν ἔγγραφον, ἀπόδειξιν ἢ πληροφορίαν, κατὰ τὴν συζήτησιν δὲ δύναται νὰ παράσῃ καὶ ὁ ὕπουργός διὰ νομικοῦ συμβούλου ἢ ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου».

"Αρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 33 τοῦ Νόμου 3713 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ὁ Ὑπουργός δικαιούται ἐπίσης εἰς προσφυγὴν κατ' ἀφάσεων τοῦ παρ' αὐτῷ Συμβουλίου καὶ τοῦ κατὰ τὸν Ἀναγλ. Νόμον 1558)1939 Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου Ἀνωτέρων ὑπαλλήλων ἀποφαινομένων εἴτε ὅτι συντρέχει εἴτε ὅτι δὲν συντρέχει περίπτωσις ἀπολύσεως ἢ ὑποβιβασμοῦ τοῦ ὑπαλλήλου, ἐντὸς προθεσμίας 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως ταύτης. Ὡς πρὸς τὴν ἀσκήσιν δὲ καὶ ἐκδίκασιν τῆς ταύτης προσφυγῆς τηρεῖται αὐτὴ ὡς ἔνω διαδικασία, κλητευομένου τοῦ ὑπαλλήλου καὶ δικαιομένου εἰς παράστασιν.

Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται ἀναλόγως καὶ προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων ἀσκούντων διοικήσιν, ὅτι οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν ἀπολαμβάνουν δύναμι: νόμου τῆς προστασίας τοῦ άρθρου 114 τοῦ Συντάγματος».

"Αρθρον 4.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. 2 τοῦ άρθρου 34 τοῦ αὐτοῦ Νόμου 3713 προστίθεται ἐδάφιον ἔγαν ὡς ἐξῆς:

«Ἡ κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Προέδρου δικάσιμον συζήτησις τῆς προσφυγῆς θύναται νὰ ἀναβληθῇ μόνον ἀπαξ εἰ: ἔλλειψιν στοιχείων ἢ εἰ: ἄλλον λόγον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ τμήματος καὶ διὰ νέαν δικάσιμον μὴ ἀπέχουσαν περισσώτερον τοῦ μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς ὁρισθείσης. Δευτέρᾳ ἀναβολῇ ἐπιτρέπεται μόνον τῇ αἰτήσει τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ τοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν ἀντιπροσώπου αὐτοῦ ἢ τῇ συναινέσει αὐτοῦ».

Ἐν Τατοῖφ τῇ 14 Αὐγούστου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΝΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, ΗΛ. ΚΡΙΜΠΑΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, ΙΠΠ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, ΑΡ. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΔΗΣ, Χ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Μ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Αὐγούστου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΑΓΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

Περὶ κυρώσεως συνταχθέντων ὑπὸ τοῦ Ιου Σ. Π. Β. Α. ἀξιοματικῶν κατὰ τὸ ἔτος 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἀεροπορίας Ὑπουργοῦ καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν Α. Ν. 2426)1940 περὶ ἱεραρχίας,

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου

προβιβασμῶν καὶ καταστάσεων τῶν Ἀξιοματικῶν τῆς Β. Ἀεροπορίας, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν.

Κυρούμεν τοὺς ὑπὸ τοῦ Ιου Συμβουλίου Προαγωγῶν Β. Ἀεροπορίας καταρτισθέντας κατὰ τὸ τρέχον ἔτος κάτωθι πίνακας Ἀξιοματικῶν:

1. Μαχίμων Ἰπταμένων κριθέντων προακτέων κατ' ἐκλογὴν.
2. Μαχίμων Ἰπταμένων κριθέντων προακτέων κατ' ἀρχαιότητα.
3. Μαχίμων Ἰπταμένων κριθέντων μὴ προακτέων διὰ πρώτην φορὰν.
4. Μαχίμων Ἰπταμένων κριθέντων μὴ προακτέων διὰ δευτέραν φορὰν καὶ ἀποστρατευτῶν μὲ τὸν αὐτὸν βαθμὸν.
5. Μαχίμων Ἰπταμένων κριθέντων μὴ προακτέων διὰ δευτέραν φορὰν καὶ ἀποστρατευτῶν μὲ τὸν ἀνώτερον βαθμὸν.
6. Μαχίμων Ἰπταμένων κριθέντων μὴ προακτέων διὰ δευτέραν φορὰν καὶ μὴ ἀποστρατευτῶν.
7. Μαχίμων Ἰπταμένων μὴ δυναμένων νὰ προαχθῶσι περαιτέρω καὶ μὴ ἀποστρατευτῶν.
8. Ἀνωτέρου Τεχνικοῦ Πρωτοπικοῦ κριθέντων προακτέων κατ' ἀρχαιότητα.
9. Μηχανοσυνθετῶν κριθέντων προακτέων κατ' ἀρχαιότητα.
10. Μηχανοσυνθετῶν μὴ δυναμένων νὰ προαχθῶσι περαιτέρω καὶ κριθέντων ἀποστρατευτῶν μὲ τὸν ἀνώτερον βαθμὸν.
11. Ἐπιμελητείας κριθέντων προακτέων κατ' ἐκλογὴν.
12. Ἐπιμελητείας κριθέντων προακτέων κατ' ἀρχαιότητα.
13. Ἐπιμελητείας κριθέντων μὴ προακτέων διὰ πρώτην φορὰν.
14. Ἐπιμελητείας κριθέντων μὴ προακτέων διὰ δευτέραν φορὰν καὶ μὴ ἀποστρατευτῶν.
15. Ἀγωνοματικῶν κριθέντων προακτέων κατ' ἐκλογὴν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Τατοῖφ τῇ 16 Αὐγούστου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἀεροπορίας Ὑφυπουργός
Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ

(4)

Περὶ ἐγκρίσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 6059)1940 πράξεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀθηναίων, περὶ ἐκποιήσεως λόγῳ συμβιβασμοῦ δημοτικῶν γηπέδων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει 1) τὰ ἄρθρα 37 καὶ 71 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ ἄρθρα 95 καὶ 117 τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας καὶ 2) τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 44)36 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου περὶ συστάσεως τῆς Διοικήσεως Πρωτεύουσας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Διοικήσεως Πρωτεύουσας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἐγκρίνομεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 6059 ἀπὸ 24-7-40 πράξιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, δι' ἧς τοῦτο ἐνέκρινε τὴν πρὸς τὴν Ὑπατίαν Μαρουδῇ ἐκποίησιν τῶν ἐν τῇ πράξει λεπτομερῶς περιγραφόμενων δημοτικῶν γηπέδων λόγῳ συμβιβασμοῦ, ἀντὶ συνολικοῦ τιμήματος δραχ. 25.000 καὶ κατὰ τὰ ἐν τῇ αὐτῇ ὡς ἄνω πράξει εἰδικώτερον καθοριζόμενα.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Διοικήσεως τῆς Πρωτεύουσας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Τατοῖφ τῇ 16 Αὐγούστου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῆς Διοικήσεως Πρωτεύουσας Ὑφυπουργός
Κ. ΚΟΥΤΣΙΑΣ